

Pointa je ale v tom, že tenhle týpek věděl, jak vypadám. Haló, na Tinderu jsou fotky?! Přejedeš prstem doprava a jsi ve hře, přejedeš doleva a jsi ze hry. Oba jsme se na základě fotky toho druhého rozhodli pro doprava, psali jsme si, on byl vtipný a zábavný, já zřejmě taky, takže jsme si domluvili schůzku. Tohle rande. V tomhle baru na Manhattanu.

A on nedorazí?

Naštvaně dopiju zbytek cosmopolitanu, natáhnou se pro kabelku a sklouznou z barové stoličky, když mě osloví chlápek vedle mě.

„Náročný den?“ zeptá se a zakrouží whisky ve své skleničce.

To mi tak ještě chybělo! To vypadám vážně tak moc zoufale?

On ovšem vypadá velmi dobře. Typ jako Liam Hemsworth, vysoký, protože i v sedě mě převyšuje skoro o hlavu, pod bílou košili se mu rýsují svaly, ocelově modré oči lemují dlouhé tmavé řasy, husté hnědé vlasy by zasloužily trochu osvěžit stříh, protože když se ke mně s úsměvem otočí, do čela mu sklouzne neposlušný pramínek.

Zastavím se, prohlížím si jeho tvář a zarazím se na jeho ústech. Jejich jinak dokonalou symetrii narušuje na horním rtu malá svislá jizva, díky níž působí zajímavě.

A kromě toho voní... naprosto úžasně, protože když se mírně nakloní dopředu, otře se o mě poněkud matoucí vůně. Ovocná, něco mezi citronem a pomerančem, a přece trpká jako vyčíněná kůže, mech a cedrové dřevo. Bezděčně ji nasaju a ta směs je tak jemně namíchaná, že mi okamžitě zatemní smysly.

Přesto ho odmítnu. Pro dnešek už mi to stačilo.

„Jestli lázni v kobylicím mléce, masáží horkými kameny, manikúře, tříhodovému obědu, odpolednímu čaji a příjemnému zakončení toho všeho stresu říkáte těžký den, pak ano,“ řeknu a nepatrně se usměju.

„Mám rád ženy, které se umí rozmazlovat. Je to... sexy,“ řekne a roztáhne úsměv. V duchu obrátím oči v sloup, ale nemůžu popřít, že mi to zalichotilo. „Nechcete se zdržet ještě na skleničku? Třeba překoná i tu lázeň s kobylicím mlékem. Což je mimochodem představa, kterou už asi nikdy nedostanu z hlavy. Vy, vana plná smetanové zbarvené tekutiny...“ řekne a očima bloudí po mém těle.

Aniž bych tomu mohla zabránit, polije mě horko.

Sakra, vážně mi úplně vyschlo.

Fajn, koneckonců přesně k tomu mělo být tohle rande určené. Už xtý pokus najít v tomhle městě plném krásných a geniálních single žen nějakého single chlapa, se kterým bych mohla strávit žhavou a uspokojivou noc. A možná i něco víc, pokud mám být upřímná. Už delší dobu cítím potřebu konečně se usadit.

I když se vždycky tvářím, že je mi to jedno, není to tak. Aspoň myslím. Ale protože jsem nikdy nebyla srab, momentálně se to snažím zjistit. Jestli mi chybí mít někoho, s kým člověk může deštivou neděli klidně strávit v posteli. S kým můžete chodit na výstavy v muzeích, bez zábran brečet u kýčovitěho filmu v kině (i když to je v mém případě dost nepravděpodobné, protože jsem už deset let nebrečela), s kým se můžete pohádat a zase udobřit, aniž by se vám to úplně vymklo z rukou, tak aby se člověk bál, že –

„Co pijete? Cosmopolitan?“ zeptá se a já hodím veškeré pochyby za hlavu. Možná je zrovna on ten důvod, proč se ten z Tinderu neobjevil. Něco jako ru-